

“परिकरः सहकारी स च यापिपद्धत्यर्थमत्वादिः।”

इति सामान्यनिरुक्ती जगदीशः॥

(ब्रलङ्गारविशेषः। यथा, साहित्यर्थपैदी। १०।७५।)

“उक्तिविशेषणे: सामिग्रायैः परिकरो मतः॥”

उदाहरणं यथा तच्चैव। “व्यज्ञराजः। सेना-

पते। द्रोणेपहसिन्! कर्णैः रक्षेन भौमाद्-

दुःश्शासनम्॥”)

परिकर्ता, [कृ] पुं, (परिकरोतैति। परि+कृ

+ लक्ष।) अनुष्ठेष्टे कनिष्ठविवाहस्य याजकः।

इत्युदाहतत्वम्॥

परिक्रमा, [न] क्लौ, (परिक्रियते इति। परि+

कृ+मनिं।) कुङ्कुमादिना श्रूरौरशीभाधान-

रूपसंस्कारः। इति भरतः। खानोहृष्णेनादि।

इति स्त्रामी। श्रूरौरसंस्कारमात्रम्। इत्यन्यै॥

तत्पर्यायः। अद्यसंस्कारः २। इत्यमरः। २।

६। १२१। प्रतिक्रम्म ३। इति शृन्द्ररत्नावली।

(यथा कुमारे। ४। १६।

“विवृधैरसि यस्य दादौः;

असमाप्ते परिक्रम्मणि स्तुतः।

तमिमं कुरु इत्यिशेषतं

चरणं निर्मितरत्नमेहिष्ठि मे॥”)

परिकर्ता, [न] पुं, (परितः कर्म यस्य।) परि-

चारकः। सेवकः। इति रत्नमाला॥

परिक्रमा, [न] चि, (परिक्रमै विद्यते स्य।)

परिक्रम्म + लिनिः।) परिक्रम्म १। इति हेम-

चन्द्रः॥

परिक्रितः, चि, (परिवक्तं काढितं अभिलाषो

येत्।) तपस्त्री। इति शृन्द्ररत्नावली॥

परिकूटं, क्लौ, (परि सर्वतो भूषितं कूटम्।)

पुरद्वारकूटकम्। तत्पर्यायः। इत्यिन्द्रियः। २

नगरद्वारकूटकम् ३। इति हेमचन्द्रः॥

परिक्रमः, पुं, (परिक्रमणम्। क्रसु पादविशेषे +

मादे चन्।) “नोहात्तोपदेशस्येति。” ७। ३। ३४।

इति उपधाया न उड्डिः।) क्रीडार्थं पद्मां

गमनम्। तत्पर्यायः। विहारः २। इत्यमरः।

३। २। १६। प्रदक्षिणम्। यथा,—

वराह उवाच।

“द्वया भद्रे। महायुर्ण दृश्यां सर्वतो दिशम्।

परिक्रम्य यथाभानं प्रमाणगणितं शुभम्।

भूम्याः परिक्रमे सम्यक् प्रमाणं योजनानि च।

घटिकोटिसहस्राणि घटिकोटिशतानि च।

तीर्थान्त्येतानि देवतां तारकाशं नभस्तुते।

गणितानि समस्तानि वायुना जगदायुषा।

ब्रह्मणा लोभशेनैव नारदेन ध्रुवेण च।

जाम्बवता सपुत्रेण रावणेण इन्द्रमतो॥

एतेनेकधा देवैः सप्तागरवना मही।

क्रमिता बालिना चैव वाह्यमखलरेखया।

ब्रह्मता भ्रमयनेनैव सुयोविणे महात्मा।

तथा च पूर्वदेवैन्द्रैः पर्याप्तिः पाण्डुनन्दनैः॥

योगसिद्धैस्थाया कैचिन्मार्कण्डे यसुरैरपि।

क्रमिता न क्रमित्यन्ति न पूर्वं नापरे जनाः॥

अत्यस्त्वलोपते प्राणिभिर्भाष्यकुहिभिः।

मनसापि न शक्वन्ते गमनस्य च का कथा।

सप्तमीपे तु तीर्थानि भ्रमणाद् यत् फलं भवेत्।

प्राप्यते चाधिकं तसाम्बुद्धुरायाः परिक्रमे।

मधुरां समतुप्राप्य यस्तु कुर्वात् प्रदक्षिणम्।

प्रदक्षिणीकृता तेन सप्तमीपा वसुन्धरा।

तसात् सर्वप्रयत्नेन सर्वकामानभौप्सुभिः।

कर्तव्या मधुरां प्राप्य नरैः सम्यक् प्रदक्षिणा॥”

इति वराहपुराणम्।

परिक्रमसहः, पुं, (परिक्रमं विहारं सहते इति।

सह + प्रचादच्।) छागलः। इति चिकाळ-

शेषः॥

परिक्रिया, च्छौ, (परिक्रमणम्। परि+कृ+श्च।

“रिह॑ श्यग्निलङ्घु॑” ७। ४। २। २८। इति रिह॑।)

परिखाजलादिना वेदनम्। तत्पर्यायः। परि-

सर्पः २। इत्यमरः। ३। २। २०॥ (एकाह-

यागविशेषः। यदृत्तं आश्वलायनश्रीते। १५। १२।

“सदस्त्रिया अवुक्रिया परिक्रिया वा स्वर्ग-

कामः॥” “परिक्रियार्थेकाहा भवति एवामन्य-

तमेन स्वर्गकामो यतेत्॥” इति नारायणी॥

परिचित्, पुं, (परि सर्वतोभावेन चौयते इत्यते

इतिं चेत्। परि+चि+क्रिप्। कलिशासन-

कर्तुल्यादस्य तथात्मम्। यहा, परिक्रौद्धेषु

कुरुत्वा वियति ईर्षे इति। तथा चोक्तं महा-

भारते। १०। १६। २—३॥

“विराटस्य सुता पूर्वं स्वर्णं स्वर्णं गाङ्गौविधवनः।

उपज्य गता द्विष्ट्रा ब्रतवान् त्रास्त्रां त्रास्त्रां त्रास्त्रीत्॥

परिक्रौद्धेषु कुरुत्वा पुच्छस्य भविष्यति।

एतद्य परिचित्वं गर्भस्यस्य भविष्यति॥”

अभिमन्युपूषः। तत्पर्यायः। परीचित् २ पारि-

चौतः ३ परिचितः ४। इति शृन्द्ररत्नावली॥

(अयं पुर्युधिरादनन्तरं कलिशगसारम्भे

राजचक्रवत्तौ आसीत्। कुरुत्वैश्वर्षे परि-

क्रौद्धेषु कुरुक्त्वा अभिमन्युपूषना उत्तराया गर्भ-

ज्ञातः। अयमेव गर्भस्यः कुङ्कुमस्यमप्युक्तेन

ब्रह्मास्त्रेण निहतोऽपि पुर्नभेदवत्, क्षाणस्य

प्रभावात् जीवितं लभ्वान्। अयमेव इवरूपिणं

धर्मं निश्चान्तं कलिं प्रश्नशास्त्रम्। ततो गच्छति

काले एकदावैषौ गृहयां विहरत् क्षुधालट-

पीडितः; मौनव्रतावलिनः श्रमीकस्य सुने-

रात्रमं गत्वा प्रवृत्तरदानपरामृशुस्य तस्य स्वन्दे-

धुक्षुक्षोक्ता वृत्तं सर्पमासङ्गायामास। अनेना-

पराधेनं राजनं श्रमीकस्य पुत्रः इद्वज्ञी नामा

तपस्त्री इतः। सप्तमेष्विनि तत्त्वकदरोप्यं न्यतो

भविष्यतौ विभिश्ववान्। एतदाकरण्यं गङ्गातौरे

सुनिप्रभृतिभिरीचरनामकीर्तनादिकमालोचयन्

प्राप्योपवेश्ने स्थितस्त्वक्षकदद्यो न्यत्वा। इत्ये-

तत्प्रकृत्या महाभारते विसरतो दद्या॥

(कुरुपुत्रविशेषः। यथा, हरिवंशे। ३२। ४०।

“कुरोसु पुत्राश्वलारः सुधना सुधुवृत्त्या।

परिचितु महाबाहुः प्रवरस्वारिमेष्यः॥”

अविचित्-पुत्रः। यथा, महाभारते। १६। १५।

“अविचितः परिचित्वं श्वलाश्वच वीर्यंवान्॥”

स्वीकारः। (यथा, रघुः। १८। ३८।

परिचित्प्रः, चि, (परितः विष्णते स इति।

चिप्+कृ।) परिखादिना वेदितम्। तत्-

पर्यायः। निटतम् २। इत्यमरः। ३। १। ८॥

सर्वतोभावेन चेष्टयुक्तच॥

परिखा, च्छौ, (परितः खन्यते इति। खन्+

“अव्यवैपौति॥” ३। २। १०। ३॥

राजधान्यादिवेष्टनखातम्। इति भरतः। गङ्ग-

खार इति खाना इति च यस्याः ग्रसिद्धिः।

तत्पर्यायः। खेयम्। इत्यमरः। १। १०। २६॥

(यथा, मदुः। ७। १४६।

“भिन्दाच्छैव तड़गानि प्राकारपरिखास्तथा।

समवस्तुवेष्टने रात्रौ विचासेत्तथा॥”

तस्या मानं यथा,—

“प्रस्ये च परिखामानं शतहस्तं प्रशस्तकम्।

परितः शिविराण्याश्च गम्भीरं दशहस्तकम्॥”

सङ्कृतपूर्वकचेव परिखाइरामभीष्ठितम्।

श्वीरगम्यं मित्रस्य गम्भमेव सुरेन च॥”

इति ब्रह्मवेदते श्रीकृष्णज्ञवर्णेऽ२०२ अथायः।

परिखातः, चि, परिसर्वतोभावेन गमयते

सर्वतो भावात्। चौतः। चेष्टितः। इति भेदिनी॥

गतः। इति हेमचन्द्रः। वेदितः। यथा,—

“अथ सर्वत्वद्विलक्षण्यादिभिः॥”

परिगतो ज्ञवलद्विष्टत्वालिदिभिः॥”

इति भद्रिकाये। १०। १॥

परिखा, च्छौ, (परि सर्वतोभावेन यहाते या

परि+यह+कर्मणि व्यप्।) नारौ। इति

शृन्द्रस्त्रिका॥

परियहः, पुं, (परियहमिति। परि+यह+

“यह दृविनिच्छिगमच॥” ३। ३। ५॥ इति

चाप्य।) प्रतियहः। (यथा, पञ्चतन्त्र। ४। ७।

“कल्पाद्वेषपरियहे श्रिधिलता यमादरात्मुम्बसे

तत्ते धूर्णैः। हृदि स्थिता प्रियतमा काचिन्ममे-

वापरा॥”)

सैन्यपचाक्षाङ्गः। यत्रै। भार्या। (यथा,

रघुः। १८। १४।

“सम्बुक्ष्य उपद्रवपरियहा-

ननलकानलकानवर्मा पुरीम्॥”)

परिजनः। परिवारः। आदानम्। (यथा,

रघुः। १८। ४६।

“अतुरमवद्वेषेलन्द्रूपतुसं

पटुरपि प्रियकर्णजिद्युत्या।

अनयदात्मनरक्षुपरियहे

भुजलताजलतामवलाजनः॥”)

स्वीकारः। (यथा, रघुः। १८। ३८।